

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, October' 28-dikán, 1825.

B a v á r i a.

A' Monachiumi Ujságban e'-képpen folytatatik a' Lajos Király 19-dikben véghez ment esküvési czerimoniájának leírása, melly a' M. Kurír 272-dik levél-lapján félbe maradt:

A' Státusminister Gróf Reigersberg' Beszéde Király Ő Felségéhez: — „

„Leg Felségesebb, Leg Hatalmasabb, Leg kegyelmesebb Király és Úr! Méllyen, és belső képpen megillettetvén Bavária Országá Constitutziója' bölts és jó akaró Adójának Maximilián Jó'sef Királynak elvesztése miatt, Ki, a' Státus' ezen Aktájában találtató tulajdon kifejezése szerint, szívének boldogságát 's thronusának ditsőségét egyedül tsak Hazája' szerentsés állapotjában 's népének szeretetében kereste, itt állanak az ezen boldogult Király felséges gondólkozásai Örökösének parantsolatjára öszszegyülekezett Státusministerek és Státustanáts' tagjai, a' végre, hogy Királyi Felségednek a' thronusra való lépésekor letéteendő esküvésén, melly a' Constitutzió X-dik Titulusának 1-ső Czikkelye szerént, annak megtartási Zálloga, jelen legyenek. —

„Ha ezen közönséges Czerimoniával tétetődő munka a' boldogult Király' jó tettei eránt való háládatossági érzést, következésképpen az ezen jó Monarkhától való megválás által okoztatott bänkodást nagyobbitja, így esküvéssel erőssithetem Felségednek, hogy Maximilián Jó'sef, a' mindenek felett 's mindenektől szeretett Monarkha-eránt való emlékezetet, minden

alattvalók, legkülönösebben pedig a' Státusnak itt most öszszegyülekezett szolgálai, kötelességeiknek, Felséged- mint a' boldogult' virtusainak örököse- eránt leendő leg-hűségesebb, legtisztább és legbuzgóbb telyesítése által fogják, legmélyebb alázatossággal tisztelni 's ditsőíteni.“

Végződven ezen Beszéd 's Gróf Reigersberg a' maga helyére legmélyebb tisztelkedéssel vissza térvén, 's az Igaságtévő Státusminister hasonló maga mély meghajtása után a' thronus' elibe közelítvén, felolvasta a' Constitutzió' Orriginális Könyvéből a' következő esküvést: — „

„Esküszöm, hogy az Ország' Constitutziója és Törvényei szerént fogok országolni; isten úgy segélljen és az ő szent „Evangeliuma.“

Király Ő Felsége jobb keze' három ujjait szívére tévén, a' felolvastatott esküvést hallható szóval elmondani, 's azután e'-képpen beszélni méltóztatott: — „Mikéltötte előttetek az elmondott esküvést letettem volna, a' már töllem a' Constitutzió' behoztatásakor letétezt esküvés által is éppen ezen kötelességekkel való tartozásra éreztem magamat elköteleztetettnek lenni. Azt, a' mit töllem a' most letétezt esküvés, mint Királytól az én Felséges Atyám helyett, kinck emlekezete nekem örökké betses és ellejtethetlen fog maradni, meglíván, készséggel és legjobb akarattal fogom én telyesíteni, 's Istencmtől várom, hogy ő, erőtt fog nekem arra adni. Nagyon nehéz dolog olly Király után uralkodni, mint

„a vala, kitől megfosztatánk; hozzá hasonlónak lenni lehetetlen.“

Ezen Királyi szavak után az egész Gyülekezet mély meghajlással való tisztelet-tétellel bizonyította azon kegyes kifejezések által lett nagy megilletődését, melyekkel Király Ő Felsege a maga Felseges Atyja eránt való érzéseit kinyilatkoztatta, s mind ezek után Király Ő Felsege, minden Státusministereitől s Udvarnokjaitól kísértetve, éppen azon rendel s pompával, mellyel ezen szálába bejött vala, innen ismét tulajdon szobáiba vissza tért, s a kísérő fényes seregnek a Státustanáts tagjai is utánna mentek, mellyel ezen Constitúziós megesküvés czerimoniái bevégeződtek, melly után az egész dolognak véghezmenetele, mint a Constitúziós intézetek kívánják, jegyzőkönyvbe íratott s az Ország leveles házába letételet.

Király Ő Felsege ugyan ezen napon délután a Királyi lántsás Testörzők seregétől körül vétetve, a boldogult Királyért való Vigiliák tartására a Sz. Kajétán Udvari templomába ment, hova Stabális tisztek, a Királyi Testörző sereg Kapitánya, a Generális és Szárny Adjutánsok, két Czerimoniamesterek s a Kamarások kísérték Ő Felsegét.

Würzburgba, hol Lajos Király, mint Koronaörökös Princz eddig lakott, Oktober 14 dikén egy óraker érkezett meg, a Kurir a Maximilián József Király hirtelen való halálának hírével, de éppen most nem Würzburgban, hanem Brükkenauban töltvén az Udvar az Őszi szép napokat, a Kurir tsak lovakat változtatott, s egyenesen tovább folytatta útját Brükkenau felé, a Würzburgi Kommandáns pedig mindjárt azon délután a fegyveres sergeket a Residentzia piatzára kiállítatván, azt a Király Lajos huségégero beavatta, — a theatromok pedig mindjárt bezárattak és minden egyéb mulatságok félbeszakasztattak, s minden igaz Ba-

varus embernek szíve belső gyászba hullt jó Király halálának hallására. —

Ugyan Würzburgban Okt. 15-kén estvéli 10 óraker a várra kuszegeztetett ágyúk dörgése s minden harangok zúgása jelentették, a mostani Királynak Lajosnak Würzburgba lett beérkezését a Királynéval Theresiával, s a Királyi két Princzekkel Max Koronaherczeggel és Princz Ottóval egyetemben. Mindenek jó darabig elejében futottak, s a nagy sokaságnak szüntelen tartó hódulásai között érkeztek be a Felsegek a magok eddig volt Residentziájokba. A Királyi Familia több része 16-dikben estve felé érkezett be Brükkenauból ugyan Würzburgba, a honnét 17-dikben indult útnak Király Ő Felsege Monachium felé, s 18-dikben estve érkezvén meg oda, ott 19-dikben tartotta, mint feljebb megírtuk, a Constitúziós esküvésnek egész formalitással való letevését.

A boldogult Királynak fényes halotti pompával való eltemetése Okt. 18 dikén délután ment véghez. A szomorú sereg 3 óraker indult ki a Királyi Residentzia templomából. Indulását 101 ágyúlövések jelentették. A Hertzeg Wrede vezérlése alatt ezen Generálisok kommandíroztak a pompa alatt: Raglovich, Báró Ströhl, Gróf Pappenheim, s még néhány Generálmajorok. A sor így ment: 1. A vár Oberstlieutenántja 12 Politizai hatónálkal; 2. A Kir. Kadétok serge; 3. A Király könnyű lovas Re ementjének 6 Svadronai; 4. Egy Vadász Batalion; 5. Egy Nemzeti Örszö Batalion; 6. Egy Grán. Testörző Batalion; 7. Egy 12 ágyus Bateria; 8. Ismét egy Grán. Testörző Batalion; 9. Egy Nemzeti Testörző Svadron; 10. Az Udvari Testörző sereg Regementje; 11. A Monachiumi Nemességnek minden liberias tselédjeik szövétnekekkel; 12. Minden Szerzett Gyülekezetek; 12. A Monachiumi tanuló intézetnek egész serge; 14. A Monachiumi nevelő házbéli Institutum; 15. Minden Ud-

vari liberias tselédek szövétnekekkel (falklyákkal); 16. A' Királyi házbéli minden tiszték; 17. A' Kir. Udv. muzsikai kar; 18. Az Udvari Segéd-Fourir 's az Udvari Hír-tévő; 19. A' Városi minden Parochiákhoz tartozó Clerus az ahoz tartozó Éneklőkkel; 20. A' Kir. Udvari Dobosok és Trombitások; 21. A' K. Udvari Fourir; 22. Az Udvari Papság énekes muzsikával; 23. A' Kánokok' Káptalanja; 24. Az Érselt a' maga Assistenseivel; 25. Huszonöt gyász ruhás férfiak a' Királyi Czimerelikkel, ketős fejér égő gyertyákkal, 's kik közzül az utolsó a' Szent György képét vitte; 26. A' boldogult Király' Komornyikja; 27. A' Királyi Házi Rend' Tisztjei és Titoknokja; 28. Egy Királyi Kamarás-Fourir; 29. Az Ország' Héroléda innepi ruhában, a' fátyollal körül köttetett páltzával és kardal; 30. A' Kir. Udvari két Czeremoniamesterek; 31. A' Kir. legfőbb Czeremoniamester; 32. A' halottas szekér 8 lovaltól vonnattatva, melly előtt egy Kir. Lovászmester és két Kir. Lovások mentek. A' koporsóra az Ország' Czímerei 's a' Kir. Házbéli Rend' jegyei valának helyheztetve; jobb felől a' boldogult Király' Generális és Szárny Adjutánsai, bal felől 12 Kir. Kamarások; a' gyász posztó négy szegletnél pedig mindenütt 's középsben is a' Szent György Ritteri Rendjének egyegy Kommandátora mentek a' Rend öltözetében, kik a' gyász posztó' szegleteit fogták; a' halottas szekér mellett két felől tíz-tíz Királyi Edelknábol (szőrölszóra fordítva, Nemes Gyermekek) mentek égő gyertyákkal. Két felől Kir. Lántsás Testörzők kísérték a' szekeret. Itt egy gyászos paripa következett. A' gyászos szekér hátulsó kereké mellett a' Testörző Kapitányok jobbról, a' szolgálatban lévő Generális Adjutáns pedig balról mentek; 33. Egy Feszület, két gyertyatartó hordozókkal. Ezek után következtek párosan: a' Korona' tisztjei, a' Státusministerek 's az Udvari Stá-

bok vezérlőik, a' Lovasságnak, Gyalog-ságnak, és az ágyúzók sergeknek Vezérek; a' Generál-Lieutenántok, a' Státus és Titkos Tanácsosok, Generálmájorok, Kamarások, Stabális tiszték, 's egymás után minden másod rangú Udvarnokok, 's általjában minden Kir. Tisztí Karok; a' Monachiumi Magistrátus, minden Cancellariák, 's mind ezek után ismét a' Lovas és Gyalog sergek, egy 12 ágyús Battéria 's a' t.

Levitetettvén a' Koporsó a' Királyi temetőhelyre, ott két lakatokkal, mellyek közzül egyiknek költsát a' Kir. Ház' Ministere a' másikat pedig a' Király' Fő Udvarimestere vették által, bezáratott, 's végezetre a' Kir. Udvarimesteri Stáb által kétszeresen megpétséltetett.

Lajos Király Ő Felségének parantsolatja szerént a' temetésnek napjától Október 18-dikától fogva 1826-nak Október 18-dikáig, az az egy egész esztendeig, fog az Udvar' és Ország' gyászszása tartani.

A' Király holt testének megnyitattásáról szolló Tisztí tudósítás még nem jött ki, melly szerént annak resultatúmaról is körülállásosan nem írhatni, hanem annyi már külömben is tudva van, hogy a' Felséges Halott' agyvelejének hártája meg volt tsonosodva, 's a' fejében, közel két untzia víz, 's a' hasában két epe-kövek, de egyéb eránt mind a' mejje mind a' hasa' részei egészes állapotban találtattak. Mind ezekből pedig a' látszik, hogy az Ő Felsége' halálát olly gutaütés okozta, mellyet Víz-gutaütésnek neveznek az ahoz értők.

A m é r i k a

A' Kolumbiai Ujságlevelék szerént ezen Respublika' Congressszusa olly hatalmat adott Bolivárnak, hogy a' Respublika' sergeit akár hova elvihesse, a' hova szükségesnek fogja gondolni, olly föttétellel mindazáltal, hogy az az idegen Stá-

tus, melly ezen Szabadító armádát a' maga segítségére meg fogja hívni, az ennek kivántató hadi költségeket maga tegye. — Azt gondolják ezen határozásból, hogy Bolívar a' Columbiái Congresszus meghatalmazásával Buenos-Ayresnek akar segítségére menni.

A' Kolumbiái Congresszushoz küldetett volt Közép Amérikai (Guatimalai) Követ Guatimalába vissza érkezvén, illy tudósításokat hozott onnét: először, hogy Kolumbia megismeri Guatimalának függetlenségét, másodszor, hogy a' Kolumbia és Guatimala között Spanyol ország ellen munkába vétetett Megtámadási és Oltalmazási Kötés, múlt Mártius 15-dik napján nem csak megkésztült, hanem a' Kolumbiái Országglószék által már rátfikáltatott is. Egyéb feltételi ezen Kötésnek, röviden e' következő pontokat foglalják magokban:

„A' Kolumbiái kikötőhelyek a' Guatimalai hajóknak éppen úgy s' éppen annyi vámfizetésért nyitva állanak, mint ennek kikötőhelyei amannak hajóji előtt. Mind két Statusok költsönösen megígérik egymásnak, hogy a' Közönséges Congresszusra Deputátusokat küldenek Panamába, olly intézeteknek meghatározására, mellyek szerint minden Amérikai új Statusok összesztatolják magokat egy Közönséges Megtámadási és Oltalmazási Szövetségre. Egyéb eránt azt is költsönösen megígérik egymásnak az Allkúvó Részek, hogy valamely azért leendő fizetésre, hogy Spanyol ország az ő függetlenségeket megismerje, soha réa nem fognak állani.

Észak Amérikában Massakuschet tartományának Maine nevű részében az erdőkön tűz támodván, szörnyű pusztítást teszen. A' Penobscot nevű folyó

víznek két partjait valami 30 Anglus négy-szegű mértőöldnyi kiterjedésre, tsupa tüz-tenger borította-el. Még az ezen vízen lévő szigetekre is behatott az égés. Mennyire terjedjen-ki ezen pusztító tűz az Ország belső részein, még nem tudják, valamint azt se, hogy miből támodott. Azonban gondolni lehet, hogy sokat tettek mind a' gyuladásra mind a' tűznek tápláltatására azon szörnyű hévségek, mellyek a' múlt nyáron Észak-Amérikában uralkodtak. Már egész falukra és plánta földekre kiterjedett a' tűz, és több e' feléket hamuvá égetett. Reng a' föld ezen tájekon a' nagy felhevülés miatt; madarak hullottak a' földre a' levegőnek melegsege miatt, s a' víz' partjain dögölt halak hevertek, mellyeket a' felmelegült víz hanyt-ki oda.

Nagy Britannia.

A' Brititish-Press nevű Londoni újság illy tudósítást adott-ki Oktober' 14-diken a' Hatúlsó (az éppen Chinával határos) Indiai hadakozásról: — „

„Mi örvendetes tudósításokat vettünk Kalkuttából a' Campbell vezérleése alatt lévő Anglus fő armádának győzedelméről, és egészen bizonyos kúttókból közölhetjük Olvasóinkal a' Következőket: „Generális Campbell, ki a' Birmanok ellen való hadakozásnak végrehajtását legnagyobb iparkodással munkába vette, már tsak két napi útnyira vala Prome városától, hanem a' forogván elméjében, hogy az el-lenség nagy erővel tartozkodik Donabernévű oldalfelt fekvő erősségben, melyből az a' veszedelem következhetne az Anglus fő armádára, hogy ha az azt megszállva tartó kisebb Anglus armáda meg találva verettetni, úgy az ott és az Irawaddy mellett fekvő Birman sergek egyszerre az Anglus fő armádának fognának esni, s annak nagy kárt tehetnének, s egész hadi munkálódásának útját ketté vághatnák: et.

re nézve arra határozta magát, hogy Pro me várától vissza térvén Gennerális Cottonnak egész erejével segítségére menjen, 's előbb Donabew várát elfoglalván azután nyomuljon ismét Pro me felé előre. Jó kimenetellel is koronáztatott-meg új plánuma. Mártzius' 26-lán érkezett-meg Donabewhez, 's ezen várát azonnal körül vette, honnét ugyan az ellenséges őrző-sereg két versbéli kiütést próbált, de mind annyiszor vissza veretett, 's a' kiütésre fordítottatott Birmán seregek nagyobbadon semmivé tétettek; hova járult, hogy a' Birmánok vitéz Vezérje Bundulah, kit a' Birmánok egy tsupa meggyőzhetetlen Hádi Istennek, Mársnak, tartottak lenni, Aprilis 2-dikán ezen várban egy Congrérakéta által megölettetvén, ez egy tsupa fátális kotzka-vetés gyanánt szolgált a' Birmánoknak; az egész őrző serget egyszerre meglepte a' rettentő félelem, melynek a' lett következése, hogy ő a' következett éjszakának setéségét használván, futásra vette a' dolgot, még pedig oly nagy hebehurgyasággal, hogy minden ágyúját, munitzióját 's eleségét az Anglusok' kezében hagyta. —

„Ezt látván Campbell, Donabew várába sietve őrző serget szállított-be, 's több sergeit azonnal vissza indította Pro me felé; 11-dikben már ismét minden sergei Surraja mellett az Iravaddy vízén, a' hol Donabewhez által jöttek vala, ismét által takarodtak, 's a' hol, Macreagh és Armstrog Generálisok is, a' lük Rahngonbol két brigadát hoztak segítségkre, magokat vélek össze tsatolták. A' hol már most által útoztak az Anglusok mindenütt hódulási lebotsátkozással járult a' nép elejikke, 's a' Birmai Monárkhától is két Titkos Tanácsosok jöttek elejikke 's innét oly nyilatkoztatást küldöttek az Anglus fő vezérhez, hogy ők készek a' békességes alkudozásra.

„Campbel oly választ adott néktek, hogy ő hajlandó ezen okos ajánlásnak elfogadására, 's a' hallomás szerént April. 23-dik napja határozatott-meg, hogy akkor az alkudozások elkezdődjenek. Hanem Campbel első feltétel gyanánt is azt tette a' Birmán' Deputatusok' elejébe, hogy neki Pro me várát előre adják által. Későbbi tudósítások szerént April. 23-dikán már valósággal be is szállottak volt az Anglusok Pro mébe.

„Úgy látszik e'-szerént, hogy ezen Anglus Vezér egyszerre semmivé tette ezen nagy Indus birodalomnak minden az eránt való reménségét, hogy az Anglusok' Napkeleti Indiai Uradalmát, minteddig valósággal tselekedetek, fenyegecsék. Campbell örökre emlékeztessé tette magát ezen győzedelmei által; kétség kívül oly békességet fog ődiktálni a' régi Nagy Mogolok' maradékanak az Avai Királynak, hogy nem fog ő mostanság hadat indítani az Anglusok ellen. Angliának annyival is inkább vigyáznak kell most lenni az Avai Királynal való békességlötésben, hogy ha a' Birmánok tartományát magának megtartja, úgy éppen tö-szomszédjává teszi magának a' Chinai szörnyű nagyságú birodalmat.

Londonbol e'-napokban két minden féle munitzióval terhelt kereskedő hajók útnak indultak, hogy a' Görögökhöz menjenek, hanem aligmentek egy ágyúlövésnyire, a' Vámosok utánnok eredtek 's letartóztatták őket. Most már per támadott a' dologból, minthogy a' tulajdonosok vissza kívánják a' hajókat, azt mondván, hogy mikor ezen hajók a' Görögök számára megrakattattak, még nem jött volt ki az Angliai Országlőszeknek az a' kemény parantsolatja, hogy többé egyik hadakozó résznek számára se' lehessen An-

gliaiból szexami féle hadi készülöket ki
remni.

Görög Ország.

Azon Görög Osztály-sergeknek hadi fordulásairól, melyekre a' bízott, hogy az alatt, míg Messolongi mellett a' tudva lévő ostromlási munkálódások folytak, ők kívülről foglalatostkodtassák az Ostromlást-folytató Török sergeket, az az, hogy a' köztök és a' Szalonaiak közt való közösülést s a' szállítványoknak útjokat ketté vágják s több e' felék, mind ezekről így írt Aug. 31-dikén a' Görög Kronika;
Görög tábor. Apokuróban, Aug. 24-dikén: — „

„Generális Karaisli valami kevés reggel Karpenissi felé vette útját, öly czélzással, hogy az ott elszéledve álló Görög tsoportokat össze gyujtse. Az ő jelenlétére ott nagy szükség volt. Önnét Valtós felé, s innét Xeromeró felé veszi útját, hogy az ott lévő egyéb Görög vezérekkel az czatánni munkálódás' plánuma eránt össze beszéljen.

„A' Szalonai táborból ma hozzánk érkezett levelek által egy fontos öszszetapas felől tudósítatunk, a' melyben több mint 500 Törökök megöletettek, és sokan megsbesítették, míg az alatt közülünk csak 11-gyen lettek a' Márs Isten' áldozataivá, s csak 3-man kaptak gyenge sebet. Nem soká ismét meg fogjuk támodni és remélnjük, hogy egészen semmivé fogjuk tenni őket.

„Egy Szökevény, ki ma jött hozzánk által a' Kiutájer' táborából, beszél, hogy az ő tábora nagyon szomorú ábrázatba van öltözködve. Nintsen kedve senkinek. A' Kiutájer szeretné rábeszélteni őket, hogy még egy rohanási próbát tegyenek; de senki sem feleli, hogy jó leszsz biz a'. Az ellenkezők úgy beszélnek a' Kiutájer-

rel: hogy már a' haza felé kellene gondolkodni, s e' végre öszsze kellene gyűteni az ide amoda kiosztva lévő tsapatokat Szalonába már küldött is rendelést a' Kiutájer, hogy az ott lévő tsapatok jöjjenek el onnét az ő táborához, de öly választ vett azoktól, hogy nem jöhetnek, mert a' Görögök elvágta az útjokat.

Xeromerói Görög tábor: — „

„Dragonesti Aug. 24-dikén. Ma 250 ellenséges terhelt tevék közelitének Acheloushoz (Aspropotamóhoz); elésséggel mentek a' Kiutájer' táborához. Mi tehát ki mentünk előjükbe, hogy megtámodjuk őket: de nem találtunk réa' jó alkalmatosságot. De nem soká azután, tsakugyan elvettük 100 öszvérjeket, melyek hasonlóképpen eleséggel voltak terhelve. Mi ezeknek minden vezetőjüket megöldöltük. Itt lévő armádánk naponként neveledik, és minket az a' reménség táplál, hogy majd idővel sok kárt tehetünk az ellenségeknek. Az aszszony nép, mely a' tavaszon ezen vidékről elszaladván, másutt keresett vala megmaradásra való helyet magának, már nagyobbadon viszsza gyülekezett ezen falukra, s aratásban és szüretelésben foglalatostkodik. Xeromerónak már nagy részebe nem teszi-bé tábait a' Hitetlen.“

A' Sept. 3-dikán költ Görög Kronika e'képpen szoll: — „Generális Karaisliki a' mai tudósítások szerint, minckutánna Apokuróban szükséges sergeket hagyott a' végre hátra, hogy a' Kiutájernek Szalonával való levelezéseit fogdossák-el, Karpenissin által ütozott, s minckután sergeket vett magához, most már egyenesen Valtós felé folytatja útját, hogy a' Kiutájernek Artával való közösülési útját is ketté vágja.

„Mint a' fogjoktól halljuk, a' Görög sergek nyertesek most itt majd amott. Nem régen az áraló Varnakiótit támodták meg.

a' maga Lógerében Kandilánál, 's elkergették onnét, meglehetősen kárt tévén néki, Vonitzánika felé, 's elfogtak közülök 13-mat, kiket ide Messolongibe hoztak-be. Naponként fogdossák sergeink a' Török szállítványokat, valamint Dragomestinél úgy másutt is. Elmondhatjuk tehát, hogy már most az ide beütött Török sergek megszállva vagynak inkább, mint hogy ők szállottak volna meg minket, mint hogy se Szalonával fenn nem tarthatják a' közössülést, sem pedig Valtosbol és Xeromeróbol le nem mérészelnek jöni a' síkra, 's a' tenger felé való közössülések is egészen ketté van vágra.

Messolongi ostromoltatásának leírása már egész Sept. 14-dik napjáig megérkezett a' Görög Kronikában. Még tehát ekkor is folytattatott a' kegyetlen ágyuzás és bombihányás, még pedig nem csak minden tágitás nélkül, hanem még nagyobb iparkodással. Sept. 8-dikán 48 és 60 fontosokkal hajgálta az ellenség a' várost legalább egy jó óráig. Sept. 9-dikén olly rendetlenségek és különös hangú szózatok 's zengések hallattak-be a' városba az ellenség' táborából, mellyek arra a' gondolatra adtak alkalmatosságot, hogy a' Törökök között veszekedésnek kellett támodni. Egész éjfélig tartott a' lármájok. Reggel felé midőn a' Görög trombitások a' felkelőt harsogtatták; arra az ellenség is néhány legnagyobb ágyugolyóbisokkal köszöntötte a' várost, 's ez így tartott mind két részről ágyukkal és puskákkal egész délig. Botzarira is botsátott néhány golyóbis az ellenség, melyek, mint hogy igen magasra irányzott, a' lett következtése, hogy a' golyóbisai a' városra estek-le, 's megöltek egy férfit és egy aszszony embert. Ugyan ezen napon délben, három versbéi öröm-sálvét löttek a' Törökök a' táborban ágyukkal és puskákkal; de nem lehetett tudni mi szolgáltatott okot reá; talán feles segítségük érkezett.

Generál Thanu Anastásius megbott azon seb miatt, mellyet Aug. 29-dikén kapott vala, mellyért így kiált-fel a' Kronika: „Rokónunk! örökre fenn fog maradni az emlékezeted.“

Ugy látszik, hogy a' Törökök ismét a' Franklinon vagynak, mint hogy a' Kronika e'képpen ír Sept. 10-dikén: — „Már akar az ellenség nem tudjuk; igen sebesen látjuk alá 's fel járni a' maga sántizai között. Ma nintsen se ágyú se puska tűz; hanem egyéb munkák tétetnek nagy szorgalommal. Ugy látszik, hogy az ellenség azt gondolja, hogy a' Franklinon ismét megerősítheti magát; de tudja-meg, hogy ha két hónapi munkát teszen is rajta, azt a' Görögök két óra alatt semmivé fogják tenni.

Messolongi Sept. 11-kén: „Ma reggel ismét megölé egy tisztünket az ellenség' golyóbisai, 's egy másikat megsebesíté. Mi ma délben az ellenség' sátoraira irányoztunk ágyúinkal. A' mi Kutzonejka nevére elrejtett batteriánk legjobban czélloz a' legmeszszebb szolgáló ágyukkal, melyre nézve az ellenség is erre fordította leginkább a' czélzást, de még eddig semmi kárt nem tehetett néki. Sok gránátot és bombit hányt reá, de a' mellyek nagyobbadon mind felette mentek-el, melyből a' lett, hogy a' városban rontottak nagyon, össze vagy két házat. Ugyan ekkor öltemeg Oberster Ansthasiust is egy golyóbis. Örök emlékezetben marad a' neved atyánkfiya! — „Ma este felé ismét öröm-sálvékat adott táborában az ellenség. Idővel ezen salve-lövéseknek okát is meg fogjuk tudni és közönséggé teszszük.“

„Sept. 11-dikén. Más felé mindenütt halgat az ellenség, csak a' Franklin sántizain áskál nagy szorgalommal. E' jelent valamit.

„Sept. 13-dikán. Az ellenség meszszebb hordtta sátorainak nagyobb részét, a' hegyek felé; talán nagyon közel gondolta őket golyóbisainkhoz lenni.

„Sept. 14-dikén. Ismét mindenek úgy folynak mint előbb. Az ellenség Franklint erőssíti rettenetesen, 's onnét iparkodik ellenünk közelíteni: de mi is ahoz képpes teszszük sántzolásainkat 's minázásainkat.

(A' Kronika most tsak eddig szolgál: de vannak más tudósítások, mellyekben az erősítették, hogy a' Törökök Sept. 20-dikára virradó éjjel ismét rohanási próbát tettek: de ebben se lehettek szerentsések, mint hogy a' Görögök a' Franklin alá ismét beásván azt a' levegőbe felvették, 's 200 Török veszette-el az életét. A' közelebb érkezendő Kronikában ezen történetről is olvasni fogunk).

Az Athene béli Ujságok egyik új darabjában így adatik elő az az egy kevés furtsa mód, mellyel a' Görögök Kandia szigetén az esmeretes Gravosa nevű várat hadi ravasság' segedelmével elfoglalták: — „

„Nauplia Aug. 17-dikén. Ma késő este érkezett-meg ide Kapitány Marcelles, Gravosa várából azzal az örvendős hírral, hogy a' miénk ezen várat következő módon foglalták-el: Megérkezvén oda, a' váran kívül két alvó Törököt megleptek, 's ezeket elfogván arra kényszerítették, hogy vigyék őket azon sátorba, mellyben a' Vár-Kommandánszt tudták lenni. Ez megesvén, ennek azt parantsolták, hogy adjon olly jelt, milyent akkor szokott adni, mikor ő maga a' várba be szokott menni, 's a' mikor a' várban lévő őrző seregnek onnét ki kellett jőni. Ezen jeladás egy pisztolylövés vala, mellyet a' Törökök hallván, ők az egyik kapun kiindultak 's a' Görögök a' másikon bementek, 's a' várat egészen elfoglalták, 's 17 értz és 7 vaságyut találtak benne, egy töltés-magazinum-

mal, 1000 puskával, 400 mérő gabonával 's kevés riskásával együtt.

B e c s.

Császár és Király Ő Felsege illy Felseges kézírást méltóztatott e' hónap' 16-dikán a' még akkor Illyriai, Belső Austriai és Tyrolisi Kommandírozó Generálisához, most Udvari Hadi Cancellaria' Elölülőjéhez, 's Lovasság' Generálisához; Hohenzollern-Hechingen Princzhez kegyelmesen botsítani: — „

„Kedves Princz Hohenzollern!

„Minckutánna Feldmarschall Gróf Bellegarde, szemevilágának gyengülésé miatt magát úgy nyilatkoztatta-ki, hogy az Udvari Hadi Tanács' előlülőségét tovább nem folytathatná, ehez-képpes kénytelen valék az ő hívását, hogy magát vissza vonhassa, megengedni.

„A' Herczgséged előttem esmeres katonai tulajdonságai belátása, tapasztalása, 's az én szolgálatom 's személyem eránt való hűsége felől való meggyőződésemből helyheztetvén bizodalمامat, jónak találom Herczgségedet Udvari Hadi Cancelláriám' Elölülőjévé kinevezni, 's elvárom, hogy ezen új hivatalának helyén mennél hamarabb megjelenjen Herczgséged.

„Egyszersmind Belső Austriai, Illyriai és Tyrolisi Kommandírozó Generálissá nevezem Feldmarschall-Lieutenant Hessen-Homburgi Filep Princzet.

„Posony Okt. 16-dikán 1825.

„Ferencz, m. p.

Magyar Ország.

Posony Oktober 26-dikán. Császár Ő Felsege magát meghűtvén, gyenge nátha hidegletést kapott, de a' melly meg nem gátolja Ő Cs. Felsegét abban, hogy a' Státus' dolgaival való foglalatoskodást naponként szokott szorgalmatossággal folytathassa.